

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXXXI. Dignitas Protopapæ in Ecclesia Collegiata S. Mariæ del Grafeo
Messanen., ejusdemque libera electio, necnon Ritus Græco-Latini
observantia ipsius Ecclesiæ Clero in perpetuum asseritur. 18. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

LXXXI.

Dignitas Protopapæ in Ecclesia Collegiata S. Mariae del Grafeo Messanen., ejusdemque libera electio, necnon Ritus Græco-Latini observantia, ipsius Ecclesiæ Clero in perpetuum asseritur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Ecclesiarum jura, & probatorum rituum varietas, conferenda.

ROMANA Ecclesia omnium Catholici Orbis Ecclesiarum Mater, & Magistra, assiduis Pontificæ sollicitudinis, Apostolicæ caritatis, ac supremæ auctoritatis studiis sedulam vigilemque in eo potissimum operam posuit, ut omnia, & singula Ecclesiarum, præsertim aliis Patriarchis subjeclarum, diversisque in divinarum officiorum, & sacrosancti Missæ sacrificii celebratione ritibus, linguis, & cæremoniis, per sacros Canones, & Ecclesiasticam disciplinam comprobatis, & confirmatis, utentium, jura, privilegia, indulta, decora, prærogativas, dignitates, gradus, & honores, quoad sibi integrum fuisset, tueri, confirmare, & adaugere adniteretur. Quamobrem adeo vetustæ antiquitatis, & integerrimæ traditionis tenax fuit, ut ea, quæ in quibusvis Ecclesiis sapienter statuta, & sanctissimè custodita reperirentur, non solum inviolabili etiam supremæ Apostolicæ auctoritatis, ac firmitatis robore communicare studuerit; verùm etiam Apostolicis mandatis, & sub Ecclesiasticis censuris, ac pœnis, in posterum servanda mandaverit.

Dignitas Protopapæ in Eccl. S.M. del Grafeo.

§. 1. Quoniam autem, sicut accepimus, munus, sive dignitas Protopapæ, cujus auctoritas, ac prærogativa plurimi semper in omnibus ferè Constantinopolitanis Patriarchatus Cathedralibus Ecclesiis habita fuerat, Messanæ, quemadmodum in nonnullis aliis Civitatibus, & Diocæsi-bus reperitur, adhuc extat in Collegiata Ecclesia sub invocatione Sanctæ Mariæ del Grafeo, inde Catholicâ dictâ, quod Ecclesia hujusmodi, ut asseritur, sub Græcorum imperio, in Spiritu Sancti ex Patre Filioque procedentis confessione, cum Romana Ecclesia invicem unita permanferit; & in eadem Ecclesia semper a tunc temporis Divina Officia, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium Græca quidem lingua, sed Latino Romano Ritu celebrantur; nam Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Azymo conficitur, sacra Vestes, & sacerdotalia indumenta ad instar Latinorum adhibentur, & dies festi juxta Kalendarium Gregorianum servantur; præter alia, quæ adhuc religioso cultu peraguntur.

Ritus Græco-Latinus in eadem Ecclesia.

§. 2. Hinc est, quod Nos, quibus omnimoda Universalis Ecclesiæ servitus, atque adeo omnium Ecclesiarum sollicitudo a Pastorum Principe Jesu Christo injuncta est, eandem Ecclesiam in eo benè constituto, quem hæcenus egregiè servaverunt, & de præsentia laudabiliter servant, statu deinceps firmiter permanere, & constabili cupientes; motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Congregationis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, Dignitatem antedicti Protopapæ, cum omnibus insigniis, prærogativis, privilegiis, facultatibus, jurisdictionibus, juribus, exemptionibus, titulis, honoribus, & oneribus, quibus alii Protopapæ antecessores de jure, usu, consuetudine, & indultis, legitimè tamen, & canonicè, & de Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis licentia, benignitate, & concessione, hæcenus usi, fructi, & gavisi sunt, tenore præsentium approbamus, & confirmamus;

Pontifex præd. Dignitatem, ejusque prærogativas confirmat.

necnon volumus & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus omnino servetur, quemadmodum a plurimis seculis servatus est, in eadem Ecclesia Sanctæ Mariæ del Grafeo Ritus Græco-Latinus, nimirum Divina Officia, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium Græca quidem lingua, & idiomate celebrandi, sed cum sacris vestibus, & sacerdotalibus indumentis latinis, & juxta Kalendarium Gregorianum, atque in Azymo, prout antehac in usu positum, & servatum est.

§. 3. Præterea motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, volumus, & mandamus, ut antiqua consuetudo, cum Protopapam hujusmodi viam universæ carnis ingredi contigerit, unum ex catu, & corpore Cleri dictæ Ecclesiæ duntaxat (in quem Clerum deinceps perpetuis futuris temporibus nullum omnino, nisi eodem Græco-Latino Ritu, ut præmittitur, initiarum, cooptari, & incorporari pariter volumus, & mandamus) in Protopapam pro tempore existentem ab eodem Clero eligendi, & constituendi, sanctissimè custodiat; quamcumque vero electionem Protopapæ hujusmodi aliter, quam ut præmittitur, factam, aut quodcumque faciendam, nunc pro tunc annullamus irritamque, ac nullam irritamque esse, & fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus declaramus.

Electiorem Protopapæ ejusdem Ecclesiæ Clero privative præservat.

§. 4. Decernentes easdem præsentis Literas, ac omnia & singula in illis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causa propter quas ipsæ præsentis emanarunt, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, firma, valida, & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & quovis alios, quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Litterarum firmitatem asserit.

Sublata &c. irritans &c.

§. 5. Quocirca Dilecto Filio Caesarum Curia Camera Apostolica generali Auditori, necnon Venerabili Fratri moderno, & pro tempore existenti Archiepiscopo Messanenfi, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel per alium, seu alios, perpetuis

Executores deputat cum facultatibus.

futuris

futuris temporibus, presentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Protopapæ, & Cleri dictæ Ecclesiæ pro tempore pariter existentis fuerint requisiti, si opus fuerit, solemniter publicentur, & Protopapæ, ac Clero prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Apostolica Protopapam, & Clerum hujusmodi præmissorum omnium, & singulorum commodo, effectu, & jure pacifice frui, & gaudere, non permittentibus Protopapam, & Clerum hujusmodi desuper à quocumque quomodolibet indebite molestari; contraditores quoslibet, & rebelles per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Ecclesiæ, & Nationis Græcorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Mart. 1743.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

LXXXII.

Ecclesiastica Auctoritas in designandis publicarum precationum formulis, & in eisdem indicendis, asseritur.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ad Ecclesiam pertinet publicarum precum formulæ statuerè, easque indicere.

QUEMADMODUM preces ad Deum pro Principibus effundere, valde consentaneum est, ita convenit, ut precum ipsarum formulæ sint ex illis, quas Ecclesiæ usû recepit; maximè verò si ejusmodi preces in celebratione Missarum adhibendæ sint. Præterea ad Ecclesiasticam auctoritatem unicè spectat preces illas statuere atque indicere; cum nulli sæculari Potestati fas sit decernere, præceptoque mandare, ut publicæ preces fiant, sive ad persolvendas Deo gratias pro beneficio aliquo accepto, sive ad illius opem in gravi aliqua necessitate implorandam.

Ecclesiæ pro Principibus orari jubet.

§. 1. Divus Paulus in prima ad Timotheum cap. 2., ut Vos bene nostis, ita loquitur: *Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus, pro Regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt.* Quod si expedit hoc loco praxim ostendere, qua primæva Ecclesiæ utebatur in orationibus, & precibus ad Deum pro Principibus offerendis, eam satis patefacere poterunt Sancti Dionysii Episcopi Alexandrini ad Præsidentem Amilianam epistola, Tertullianus in lib. ad Scapulam, & in Apologetico, Sanctus Cyprianus in epistola ad Demetrianum, Origenes in respons. ad

Gelsum, & Athanagoras in sua Legatione ad Imperatores pro Christianis.

§. 2. Multùm quidem inter se conveniunt credendi, & orandi ratio. Proinde in celebratissimis epistola S. Cœlestini ad Galliæ Episcopos additionibus cap. 11. legitur: *Obsecrationum quoque Sacerdotalium Sacramenta respiciamus . . . ut legem credendi lex statuat supplicandi.* Atque hinc oritur, in publicis supplicationibus formulas ab Ecclesiæ præscriptas esse adhibendas; præsertim si res agatur de orationibus, quæ recitari debeant in Missa, ut dictum est. Idcirco etiam à Sacro Concilio Tridentino cavetur, ne preces in Missarum celebratione adhibeantur, præter eas quæ ab Ecclesiæ probata, & frequenti, ac laudabili usu receptæ fuerint. Quamobrem in Missali Romano pro omni ferè necessitate existunt præ quidem, ac religiosæ orationes, è vetustis, ac venerabilibus Sacramentariis opportunè de promptæ.

Eadem, ut credendi normam, sic & orandi rationem præscribit.

§. 3. Neque verò putamus nimium progredi, immo inter æquos auctoritatis nostræ limites Nos certè consistere credimus, cum asserimus, ad Ecclesiasticam quidem, non autem ad sæcularem Potestatem pertinere, de Ecclesiasticis, ac spiritualibus rebus disponere. Magnus ille Osus Episcopus Cordubensis apud Sanctum Athanasium in Epistola ad solitarium vitam agentes, Ecclesiasticâ sanè libertate, ad Constantium Imperatorem hæc scripsit: *Ne te misceas Ecclesiasticis rebus, neque nobis in hoc genere præcipe; sed potius ea a nobis disce. Tibi Deus Imperium commisit: nobis, quæ sunt Ecclesiæ, concedidit. . . . Cave, ne quæ sunt Ecclesiæ ad te trahens, magno crimini obnoxius fias. Scriptum est: Quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt Dei, Deo.*

Nullum jus potestati laicæ in spiritualia.

§. 4. Ad viciniora autem tempora, & ad rem, quæ epistola huic nostræ occasione dedit, propius accedentes, dicimus, à laicorum ipsorum tribunali abrogata fuisse atque rescissa sæcularis alicujus Magistratus decreta, quibus publicæ pro Principibus preces indictæ fuerant, quòd ejusmodi decreta nullius auctoritatis, aut roboris esse per se innotesceret. Et non multis ab hinc annis Sacra Concilii Congregatio, Prædecessoribus nostris annuentibus, publicè abrogavit irritumque fecit sæcularis Potestatis Edictum, quo illa, ob partam à Principe victoriam, indixerat pro gratiarum actione *Te Deum laudamus*, etiam si protestationem inseruisset de præjudicio Ecclesiastico juri non inferendo, quòd nimirum factò protestatio ipsa adversaretur.

Præcepta Magistratum de publicis habendis precibus, aliàs revocata, & abrogata.

§. 5. Ut igitur æquitatis jure, rectoque ordine omnino procedatur, monemus Vos atque hortamur, ut tum Vos, tum alii operâ vestrâ, Deum sedulò rogent pro incolumitate, ac felicitate vestrorum Principum, quemadmodum & Nos pro Principibus Catholicis quotidie facimus. Æquo libentique animo accipite, quod Potestates sæculares a Vobis petant, ut pro se publicæ preces fiant; atque operam date, ut Ecclesiæ formulæ in illis usurpentur, neque novæ, aut inusitatae orationes in Missa recitentur.

Monentur Episcopi, ut pro Principibus, juxta Ecclesiæ Ritum, orari jubeant.

§. 6. Sin autem, quod Nobis persuadere non possumus, laicalis aliqua Potestas, usu, vel consuetudine aliquâ, (quæ abusus revera dici debet), præsumat auctoritatem vestram in hoc minimè agnoscere, sed jure suo directè velit publicas preces indicere, immo & penam parere renuentibus statuere audeat; loquimur & Vos, quemadmodum Osus ad Imperatorem locutus est. Rationes adducite, quas, qui errant, fortasse ignorant. Palam ipsis facite, hanc nullatenus esse rationem exorandi Deum, atque id, quod cupiunt, consequendi: ad Vos confugere eos debere, cum Vos ii sitis, qui licet ex hominibus assumpti, tamen eis pro hominibus constituti in iis, quæ sunt ad Deum, ut ad Hebræos Apostolus loquitur: nec, præter Vos, posse

Sed Laicæ potestati id ipsum forte imperanti non assentiantur.

aliquem